

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ОСНОВНИ СУД У Ј.У
Број: 77 0 К 126679 23 К
Дана, 16.10.2025. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Основни суд у Ј.у, у вијећу састављеном од судије Зорана Милојице, предсједника вијећа, те чланова вијећа, судија Тање Мугоша и Харуна Самарџића, уз учешће записничара Маријане Јокић, у кривичном поступку против оптуженог П. С., син Младена, из Ј.а, ..., због кривичног дјела несавјесно пружање љекарске помоћи из члана 197 ст. 5 у вези са ст. 1 и 3 Кривичног законика Републике Српске, по оптужници Окружног јавног тужилаштва, „Др Младен Стојановић“ П.број Т22 0 КТ 0014112 20 од 22.12.2022. године, након јавног и усменог главног претреса окончаног дана 13.10.2025. године, у присуству окружног јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва, „Др Младен Стојановић“ П.Самира Зупаревића, оштећеног Ђ. Ј., оптуженог лично и браниоца Весне Рујевић, адвоката из Бањалуке, на основу члана 293 Закона о кривичном поступку Републике Српске, дана 16.10.2025. године, донио је и јавно објавио слjedeћу:

ПРЕСУДУ

Оптужени П.С. , син М., мајке Д, рођене В. рођен године у Ј.у, настањен у П., улица [...] писмен са завршеном ВСС, Медицински факултет, по занимању љекар специјалиста урологије, запослен у ... војску служио у Славонској Пожеги и Загребу 1987./1988. године, по сопственој изјави средњег имовног стања, ожењен, отац двије пунољетне кћерке, по националности Србин, држављанин РС и БиХ, ЈМБ [...] неосуђиван.

На основу члана 298 тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

Дана 25.08.2019. године у П., као дежурни љекар у ..., противно правилима здравствене струке, односно одредби члана 17. Закона о здравственој заштити (Службени гласник РС број: 106/2009 и 44/2015), те одредби члана 2. став 1., 5. и 11. Кодекса медицинске етике и деонтологије Коморе доктора медицине Републике Српске (број 07/2003 од 06.06.2003. године), учинио пропусте у дијагностици и терапијском поступку, те адекватном медицинском третману оштећене, „Др Младен Стојановић“ П.Д., која је доведена у ЈЗУ Болницу „Др Младен Стојановић“ због повреда у саобраћајној несрећи, свјестан да усљед његовог нечињења може доћи до погоршања здравственог стања пацијенткиње, а које нечињење може довести и до њене смрти, олако држећи да ова посљедица неће наступити, на начин што није учинио дијагностичке претраге у виду обављања ЦТ снимања главе и мозга, те РТГ и ЦТ снимање грудног коша, којим прегледима би се несумњиво видјели преломи костију, главе, нагњечења мозга и крварење унутарње лобањске шупљине, те масивни преломи ребара и кључне кости као и нагњечина плућа, већ је приликом прегледа оштећене, усљед несавјесног поступања, у свом налазу и мишљењу констатовао да је грудни кош уредан, да је учињења примарна хируршка обрада ране на глави, да је абдомен неосјетљив, краниограм уредан, да је урађен РТГ лијеве надлактице и подлактице, и утврђен прелом горње трећине лијеве надлактице и

хирушког врата хумеруса, консултовао приправног ортопеда, и констатовао да се због (..)стања пацијенткиње одустаје од оперативног захвата на лијевој надлактици, и да је потребна консултација и преглед дежурног (..), након чега је пацијенткиња упућена на одјел (...), због којих повреда, неадекватне дијагностике и лијечења је пацијенткињи,,Др Младен Стојановић“ П.Д. проузроковано знатније погоршање здравственог стања, услед којег је истој у вечерњим сатима позлило, и услед којих је и преминула 26.08.2019. године у 23,30 часова.

Дакле, да из нехата, при пружању љекарске помоћи није се придржавао правила здравствене струке, па је тиме знатније погоршао здравствено стање неког лица, услед чега је наступила смрт једног лица, чиме би починио кривично дјело несавјесно пружање љекарске помоћи из члана 197 став 5 у вези са ставом 1 и 3 Кривичног законика Републике Српске.

На основу члана 108 ст. 4 Закона о кривичном поступку Републике Српске, оштећени Ђ.Ј. се са имовинскоправним захтјевом упућују на парнични поступак.

На основу члана 100 став 1 Закона о кривичном поступку Републике Српске трошкови кривичног поступка из чл. 96 ст. 2 тачке а) до ђ) Закона о кривичном поступку Републике Српске, као и нужни издаци и награда браниоца оптуженог, падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Окружно јавно тужилаштво Приједор . је подигло оптужницу Т22 0 КТ 0014112 20 од 22.12.2022. године против оптуженог П. С., којом му је стављено на терет извршење кривичног дјела несавјесно пружање љекарске помоћи из члана 197 ст. 5 у вези са ст. 1 и 3 Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17) – у даљем тексту КЗ РС, на начин да је дана 25.08.2019. године у П., као дежурни љекар у ..., противно правилима здравствене струке, односно одредби члана 17. Закона о здравственој заштити (Службени гласник РС број: 106/2009 и 44/2015), те одредби члана 2. став 1., 5. и 11. Кодекса медицинске етике и деонтологије Коморе доктора медицине Републике Српске (број 07/2003 од 06.06.2003. године), учинио пропусти у дијагностици и терапијском поступку, те адекватном медицинском третману оштећене Д.Ј., која је доведена у ЈЗУ Болницу ... због повреда у саобраћајној несрећи, свјестан да услед његовог нечињења може доћи до погоршања здравственог стања пацијенткиње, а које нечињење може довести и до њене смрти, олако држећи да ова посљедица неће наступити, на начин што није учинио дијагностичке претраге у виду обављања ЦТ снимања главе и мозга, те РТГ и ЦТ снимање грудног коша, којим прегледима би се несумњиво видјели преломи костију, главе, нагњечења мозга и крварење унутарње лобањске шупљине, те масивни преломи ребара и кључне кости као и нагњечина плућа, већ је приликом прегледа оштећене, услед несавјесног поступања, у свом налазу и мишљењу констатовао да је грудни кош уредан, да је учињења примарна хируршка обрада ране на глави, да је абдомен неосјетљив, краниограм уредан, да је урађен РТГ лијеве надлактице и подлактице, и утврђен прелом горње трећине лијеве надлактице и хирушког врата хумеруса, консултовао приправног ортопеда, и констатовао да се због (..)стања пацијенткиње одустаје од оперативног захвата на лијевој надлактици, и да је потребна консултација и преглед дежурног (..), након чега је пацијенткиња упућена на одјел (..) због којих повреда, неадекватне дијагностике и лијечења је пацијенткињи,,Др

Младен Стојановић“ П.Д. проузроковано знатније погоршање здравственог стања, услед којег је истој у вечерњим сатима позлило, и услед којих је и преминула 26.08.2019. године у 23,30 часова.

Предметна оптужница потврђена је од стране судије за претходно саслушање овог суда, рјешењем број 71 0 К 126679 22 Кпс од 10.02.2023. године.

На рочишту за изјашњење о кривици одржаног дана 13.03.2023. године оптужени је негирао кривицу за предметно кривично дјело, те је предмет прослијеђен другом судији ради заказивања главног претреса.

Главни претрес у овом предмету отворен је дана 09.12.2024. године, а окончан 13.10.2025. године, те су у току главног претреса изведени су следећи докази, предложени од стране тужилаштва: као свједоци саслушани су Ђ. Ј., Д. П. и Р. Г. У својству вјештака исказе су дали вјештак медицинске струке др Жељко Каран и вјештак медицинске струке др Веселка Бјелаковић.

На главном претресу прочитан је исказ из истраге свједока М. Д., дат на Записник о саслушању свједока М. Д., ОЈТ Ј., број Т22 0 КТ 0014112 20 од 22.02.2022. године, с обзиром да је овај свједок у међувремену преминуо, што је утврђено увидом у извод из матичне књиге умрлих, издаг од стране Град Ј., дана 10.12.2024. године, под бројем 04-202-1-8654/24.

Приликом саслушања појединих свједока од стране тужиоца, у директном испитивању, кориштени су записници из истраге са иказима појединих свједока и то следећи записници: Записник о саслушању свједока Д.П., ОЈТ Ј., број Т22 0 КТ 0014112 20 од 22.02.2022. године и Записник о саслушању свједока Р. Г., ОЈТ Ј., број Т22 0 КТ 0014112 20 од 22.02.2022. године. Приликом унакрсног испитивања свједока Ђ.Ј. од стране одбране кориштен је записник о саслушању свједока Ђ.Ј., ПУ Ј., ПС за БС, број 18-01/6-117-126/19 од 08.10.2019. године.

Од других доказа објективне природе, на приједлог тужилаштва изведени су следећи докази:

1. Записник о увиђају, ПУ Ј., ПС за БС Ј., број 18-01/6-221.8-И-117/19 од 25.08.2019. године.
2. Службена забиљешка о допуни записника о увиђају саобраћајне незгоде, ПУ Ј., ПС за БС Ј., број 18-01/6-221.8-И-117/19 од 27.08.2019. године.
3. Пријава о озледи на име Д.Ј. ЈЗУ Боница „Др Младен Стојановић“ П., амб.број 8534 од 25.08.2019. године.
4. Налаз и мишљење специјалисте на име Д.Ј., пријемна хируршка амбуланта, ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П., број протокола 01-2019-105708/001789 од 25.08.2019. године.
5. Извјештај о радиолошком прегледу на име Д.Ј, кабинет за УЗВ дијагностику, ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П., број протокола 01-2019-105708/001789 од 25.08.2019. године.
6. Отпусно писмо на име Д.Ј., одјељење психијатрије, ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П, број протокола 01-2019-000450/000450 од 25.08.2019. године.

7. Интерна упутница за консултативно-специјалистичке прегледе на име Д.Ј. ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П., број протокола 450/450 од 25.08.2019. године са налазом специјалисте интерне медицине.
8. Потврда о смрти на име Д.Ј. ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П, број 496/19 од 27.08.2019. године.
9. Здравствени картон пацијента Д.Ј., од редног броја 2031 до 2040 ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П..
10. Здравствени картон пацијента Д.Ј., од редног броја 443 до 454 ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П..
11. Здравствени картон пацијента Д.Ј., од редног броја 8534 до 8546 ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П..
12. Здравствени картон пацијента Д.Ј., ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П., Одјел (...)д 25.08.2019. године.
13. Историја болести пацијента Д.Ј., ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П., Одјел (...)број 450/450 од 26.08.2019. године.
14. Лабораторијски налаз на име Д.Ј., ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П.од 25.08.2019. године.
15. Наредба о обдукцији, ОЈТ Ј., број ОП-144/19 од 29.08.2019. године.
16. Обдукциони записник, ЈЗУ Завод за судску медицину РС, Бања Лука од 29.08.2019. године.
17. Фотодокументација обдукције, ЈЗУ Завод за судску медицину РС, Бања Лука од 29.08.2019. године.
18. Наредба за вјештачење ОЈТ Ј., број ОП-144/19 од 12.09.2019. године.
19. Налаз вјештачења алкохола у крви на име Д.Ј., КТЦ Бања Лука, број ВКА-719-06/2-1-233-1818/19 од 10.09.2019. године.
20. Наредба за вјештачење ОЈТ Ј., број Т22 0 КТ 0014112 20 од 20.05.2021. године.
21. Налаз вјештачења ЈЗУ Завод за судску медицину РС, Бања Лука од 22.12.2021. године.
22. Фактура за медицинско вјештачење, број 1132/2021 од 22.12.2021. године.

Суд је одбио приједлог окружног јавног тужиоца, постављен након извођења доказа одбране, да се поново саслуша вјештак медицинске струке др Жељко Каран, с обзиром да су искази вјештака Карана и вјештака Туце – вјештак медицинске струке који је по приједлогу одбране извршио вјештачење у овом предмету, супротни у појединим дијеловима, тј. у дијелу у којем се оба вјештака изјашњавају о чињеницама релевантним за утврђивање околности да ли је оптужени поступио по правилима медицинске струке приликом збрињавања повријесјење Д.Ј.. Суд је одбио приједлог окружног јавног тужиоца за поновно саслушање вјештака медицинске струке др Карана из рзалога што је наведени вјештак дао исказ пред овим судом, испитан директно и унакрсно, што је исти дао одговоре на сва постављена питања и задатке, те детаљно образложио свој налаз и мишљење. Суд је сматрао да без обзира што су искази вјештака у појединим дијеловима супротни, да постоји довољно разјашњено чињенично стање на основу којег се може судска одлука, те да се приликом оцјене свих доказа међусобно може утврдити које ће се мишљење вјештака прихватити.

На приједлог одбране извршено је медицинско вјештачење, по вјештаку медицинске струке др Веди Туци, специјалистом судске медицине, са задатком да се, након увида у списе овог суда бр. 77 0 К 026679 23 К и бр. 77 0 К 120262 22 К, првенствено материјалне доказе који се налазе у спису, вјештак изјасни: како је дошло до повређивања оштећене

Д.Ј., који је механизам повређивања, те да се изјасни о врсти и тежини повреда, имајући у виду повреду које је задобила оштећена као пјешак, да се изјасни о начину транспорта до болнице у Ј.у, у каквом стању је оштећена примљена у болницу, о предузетим радњама оптуженог од пријема пацијентике до упућивања из Пријемног одјељења на одјел за лијечење, да ли су и од кога прибављени анамнестички подаци за оштећење, које радње су потом предузели остали доктори који су пацијенту лијечили до смртог исхода, да ли се оптужени приликом лијечења придржавао правила љекарске струке, да ли је услед начина лијечења оштећене од стране оптуженог чињењем и нечињењем проузроковано знатније погоршање њеног здравственог стања, због чега је наступила смрт и да ли је иста у узрочно посљедиčnoј вези са начином лијечења од стране оптуженог, које радње оптужени пропустио предузети чињењем или нечињењем и да их је предузео да ли би наступио смртни исход. Вјештак Туца на главном претресу образложио је свој налаз и мишљење од 05.05.2025. године, који налаз је уложен у судски спис и у који је извршен увид. На приједлог одбране као доказ изведена је и пресуда овог суда бр. 77 0 К 120262 22 К од 02.02.2023. године, у коју је извршен увид. Одбрана је на главном претресу изјавила да одустаје од саслушања оптуженог у својству свједока.

У својој завршној ријечи, окружни јавни тужилац је изјавио да су изведени докази потврдили да је оптужени др П.С., као дежурни љекар Болнице „Др Младен Стојановић“ у П.у, несавјесно поступао према пацијенткињи Д.Ј. дана 25.08.2019. године, чиме је починио кривично дјело несавјесно пружање љекарске помоћи из члана 197 КЗ РС. Тужилац наводи да је оптужени пропустио да спроведе неопходну дијагностику (ЦТ главе и грудног коша, РТГ грудног коша), иако су повреде указивале на политрауму. Умјесто тога, пацијенткињу је погрешно упутио на (...), ослањајући се на нетачне претпоставке о Даље изјављује да је обдукциони налаз показао вишеструке тешке повреде (23 прелома ребара, нагњечења плућа и крварење унутар лобање) које нису биле препознате током лијечења, те да је, према мишљењу вјештака др Жељка Карана, љекар морао примијенити ЦТ дијагностику и смјестити пацијенткињу у јединицу интензивне његе или установу вишег ранга, што би знатно повећало шансе за преживљавање. Тужилаштво оспорава налаз вјештака др Веде Туце, сматрајући га пристрасним и урађеним у корист одбране, јер није дао логичне ни медицински утемељене одговоре на бројна питања тужиоца. Закључно, тужилац тражи да суд прогласи оптуженог кривим, изрекне казну затвора имајући у виду тежину посљедице – смрт пацијенткиње, те обавезе оптуженог на плаћање трошкова поступка, укључујући трошкове вјештачења и паушала.

Оштећени у завршној ријечи наводи да су током поступка изношене неистине и покушаји да се умањи одговорност оптуженог. Истакао је да су свједоци давали нетачне исказе, међу којима је тврдња да се његова сестра лијечила у Заводу у Модричи. Такође је негирао да је икада рекао да је његова сестра била, већ је само поменуо да је повремено (...), што је, по његовим ријечима, злоупотријебљено. Нагласио је да повреда његове сестре није била само на слијепочници, већ и на тјемени, гдје је била обријана и рана зашивена, што у медицинској документацији није наведено. Сматра да је све било организовано с циљем да се прикрије истина, јер се смрт на (...) и смрт на интензивној њези различито третирају. На крају је навео да чак ни датум смрти његове сестре није тачан – према његовим подацима, она је преминула 27. августа, а не 26. августа како се води у болничкој документацији, што сматра доказом да су направљене бројне грешке које нису случајне.

Бранилац у завршној ријечи је навео да се оптуженом, љекару урологу из Болнице „Др Младен Стојановић“ у П.у, неосновано ставља на терет да је несавјесним поступањем проузроковао смрт пацијенткиње Д.Ј.. Наводи је да је оптужени поступао у складу с правилима струке и својим компетенцијама, да је одмах по пријему обавио све потребне прегледе, укључујући лабораторијске анализе, РТГ главе и лијеве надлактице, те ултразвук абдомена, а сви налази били су уредни осим прелома рамене кости. Рана на глави је санирана, прописана је терапија и антитетанусна заштита, те су консултовани ортопед и (..), због чега је пацијенткиња пребачена на (..) гдје је касније преминула. Бранилац је нагласио да вјештак одбране проф. др Ведио Туца сматра да оптужени није направио пропуст у дијагностици и лијечењу, јер није постојала медицински оправдана индикација за ЦТ преглед главе и мозга. Упозорио је да се ЦТ и МР тешко могу извести код (...) пацијената због несарадње. Вјештак је објаснио да је код оштећене дошло до „продуженог слободног интервала“ након повреде главе — периода без симптома — те да је смрт наступила услед каснијег отока мозга и притиска на мождане центре. Бранилац изјављује да су сви љекари, укључујући оптуженог, интернисту, ортопеда и психијатра, поступали тимски, савјесно и у складу са стручним стандардима, те да њихово поступање ни на који начин није допринијело погоршању здравственог стања ни смрти пацијенткиње. Вјештак тужилаштва проф. др Жељко Каран је, према наводима одбране, потврдио да су симптоми повреде главе слични симптомима (....) и да се не може са сигурношћу тврдити да би другачијим третманом пацијенткиња преживјела. На крају, бранилац је предложио да суд донесе ослобађајућу пресуду, јер није доказано да је оптужени починио кривично дјело које му се ставља на терет.

Оптужени у завршној ријечи изјављује да је у овом случају поступао у складу са уобичајеном болничком праксом и својим стручним процјенама. Истакао је да у болници не постоје формални протоколи за поступање код политраума, већ да о дијагностичком путу одлучује дежурни хирург према ситуацији. Тако је поступио и у случају пацијенткиње Д.Ј.. Нагласио је да су многе тврдње оштећеног Ђ.Ј. нетачне — посебно у вези с анамнезом и тврдњама да је пацијенткиња била (....). Истакао је да је те податке управо оштећени навео приликом пријема пацијенткиње, тврдећи да је ријеч о хроничном (...) болеснику и да би је требало упутити (...). На основу тих информација, ранијих налаза неуролога и интернисте, те чињенице да није имао приступ њеној (..) документацији одлучио је да пацијенткињу упутити (...) на даљу процјену.

Оптужени наводи да пацијент за ЦТ главе мора бити потпуно миран, што често није могуће код (....) пацијената, те да би у таквим случајевима била потребна анестезија — која носи висок ризик, нарочито код особа које користе (....) лијекове. Сматра да је, према тадашњој клиничкој слици, исправно процијенио да ЦТ није био неопходан. Закључио је да је тужба против њега тенденциозна и да није основано да један љекар буде оптужен за смрт пацијенткиње која је преминула више од дан и по након његовог иницијалног прегледа.

Након што је извео наведене доказе, цијенећи сваки доказ како појединачно, тако и у вези са осталим доказима, суд је одлучио као у изреци пресуде из следећих разлога, а сходно одредби члана 295 став 2 Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ бр. 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21) – у даљем тексту ЗКП РС.

Свједок Ђ.Ј. , изјавио је да покојна Д.Ј., оштећена у овом предмету, била његова рођена сестра са којом је живио у заједничком домаћинству у породичној кући у улици 29.

Новембар, бр. 67 у Ј.у. Навео је да његова сестра није била запослена, повремено је радила физичке послове, била је на социјалној помоћи, а он јој је помагао финансијски и бринуо о њој. Истакао је да је Д. годинама имала (...) проблеме, била је (...) у Ј.у, те да је Центар за социјални рад био је упознат са њеним стањем, а баш на дан несреће, 25. августа 2019. године, добио је рјешење којим је њега, Ђорђа Ј.а, поставио за њеног старатеља.

Говорећи о дану несреће, свједок је навео да се све догодило поподне, док је он био код куће са супругом и дјецом, те да је Д. тада изашла из куће, (..) и мирна, рекавши да иде до пумпе „Нешковић“ да купи цигарете. Убрзо потом чуо је шкрипу кочница и јак удар, а када је истрчао на улицу, затекао је сестру како лежи на путу, отворених очију и без свијести. Свједок наводи да је ударац био јак, јер је глава његове сестре разбила шофершајбну аутомобила, те да због сумње на повреду кичме није дозволио никоме да јој приђе док не дође хитна помоћ. Свједок, „Др Младен Стојановић“ П. даље наводи да су Хитна служба и полиција убрзо су стигле, санирали су повреде и превезли Д. у болницу. Он је остао на мјесту догађаја да да изјаву полицији, а након око сат и по времена отишао је у болницу са тадашњом супругом Д., те да је по доласку у болницу затекао гужву и, како наводи, питао портира гдје се налази његова сестра. Од једног техничара, за којег мисли да се презива Д., сазнао је да је Д. у лошем стању и да има сломљену руку и зашивену главу. Тај техничар је, како каже, позвао његову супругу да помогне приликом постављања гипса преко грудног коша, што је она и учинила. Свједок сам није директно присуствовао том поступку, али је видео да му је сестра била свјесна, отворених очију, и да је нешто кратко проговорила.

Свједок Ђ.Ј. даље изјављује да је техничар Д. рекао да Д. возе на (...), јер је она њихов болесник, а да су он, супруга, техничар из хитне помоћи и тројица полицајаца су је затим пребацили колицима до Одјела (...), а како у згради није било лифта, пренијели су је у врећи на спрат и смјестили у собу коју им је показало особље болнице. Тамо им је речено да има сломљену руку, зашивену главу, да је вјероватно под дејством (...) те да ће добити терапију за (...). Након тога су је оставили у соби и отишли у полицију. Свједок даље наводи да је након три до четири сата се поново вратио у болницу, гдје му је техничар рекао да је Д. добро и да се смирила, те да је можда била на инфузији, а да се увече поново вратио, када му исти техничар каже да је заспала, да има јаке болове и да су јој дали нешто за умирење. Свједок наводи да је сутрадан дошао око 9 часова ујутро, те да су му рекли да Д. још спава, те да му нису дали да је види. Даље наводи да је након тога, сутрада ујутро обавијештен да је Д. преминула, те да су му на (...) рекли да је дошло до компликација приликом лијечења због чега је пацијенткиња и преминула.

Свједоку, „Др Младен Стојановић“ П. је од стране браниоца приликом унакрсног испитивања предочен записник о саслушању свједока Ђ.Ј. , ПУ Ј., ПС за БС, број 18-01/6-117-126/19 од 08.10.2019. године, са његовом изјавом из истраге у којој свједок наводи да је оштећена Д. често конзумирала (...) кад је имала прилику за то, да нису били у најбољим односима из ког разлога је није могао контролисати, а имајући у виду и њену болест, те да критичног дана није знао гдје му је сестра. Свједок, „Др Младен Стојановић“ П. на главном претресу појашњава да је знао да је Д. изашла из куће, по звуку капије, али да није знао гдје је отишла. Такође наводи да он није примијетио да је Д. у задња 2 до 3 дана прије несреће (...).

На главном претресу прочитан је исказ из истраге свједока М.Д. , дат на Записник о саслушању свједока М.Д. , ОЈТ Ј., број Т22 0 КТ 0014112 20 од 22.02.2022. године, с

обзиром да је овај свједок у међувремену преминуо. У својој изјави из истраге свједок М.Д., син, изјавио је да је дана 25. августа 2019. године радио као дежурни медицински техничар у пријемној хируршкој амбуланти болнице у Ј.у, заједно са дежурним доктором П. С.. Потврдио је да је тог дана био присутан када је хитна помоћ довезла пацијенткињу Д.Ј., која је настрадала у саобраћајној несрећи. Навео је да је по пријему пацијенткиње одмах позвао дежурног доктора С., те да је, по његовом налогу, тражио да се ураде лабораторијски налази и РТГ снимци главе и руке. Истакао је да је Ј.била у тешком стању, без свијести и комуникације, те да код себе није имала личне документе, па су основне податке о њој накнадно добили од њеног брата. Свједок даље наводи да је уз помоћ медицинске сестре С.Ј. и портира М. М., након што је утврђено да пацијенткиња има преломе, поставио гипс на руку и дио грудног коша, да је дежурни доктор С. консултовао ортопеда, али се од оперативног захвата одустало због општег стања пацијенткиње, те је, на основу информације добијених од брата пацијенткиње да је Д. била (...) болесник, консултован и дежурни (...). Свједок Д. у свом исказу у истрази наводи и да је дежурни доктор зашио главу пацијенткиње, да је пацијенткиња обрађивана око сат и по до два, а да је доктор све вријеме био уз њу. Након завршене обраде, свједок Д. наводи, да је заједно са портиром М. и сестром Ј. одвео је Д.Ј. на Одјел (...), гдје ју је преузео техничар Р. Г.. Свједок је изјавио да нема примједби на записник, јер је слушао диктат током давања изјаве и исти је потписао.

Свједок Р. Г. на главном претресу изјавио је да ради као медицински техничар на Одјелу (...) у Болници „Младен Стојановић“ у П.у, гдје је запослен већ шест година. Потврдио је да зна за случај Д.Ј., која је преминула на том одјелу, те да се догађај десио током љета 2019. године, иако се тачног датума не сјећа. Навео је да је Д.Ј. раније била пацијенткиња (...), али не зна тачно од чега је боловала. Свједок даље изјављује да је Д.Ј. довезена из хируршке амбуланте на (...) највјероватније послје подне, и да ју је он примио заједно с портиром. Рекао је да је тада позвао дежурну докторицу, за коју мисли да је била докторица, „Др Младен Стојановић“ П. С., која је прегледала пацијенткињу и одлучила да је прими на одјел. Он је потом уписао податке у протокол и рачунар, те заједно с портиром пренио пацијенткињу, која је била непокретна, на одјел. Свједок је навео да је Д.Ј. примила терапију коју је прописала докторица и да је он пратио њено стање, виталне параметре и давао терапију према температурној листи. Тога дана радио је дневну смјену од 8 до 19 часова и пацијенткиња је за то вријеме била жива. Додао је да је наредног дана био у ноћној смјени, од 19 часова до 8 ујутро, те да је приликом примопредаје смјене сазнао да пацијенткиња није била добро, али да стање није изгледало забрињавајуће. Рекао је да су витални параметри били стабилни, а он ју је обилазио на сваких 15 минута, мјерио притисак, пулс, температуру и посвећивао јој посебну пажњу јер је била најтежи пацијент на одјелу, те да је око 23 часа, приликом редовног обиласка затекао пацијенткињу да не показује знаке живота, позвао је дежурну докторицу Н. М. која је констатовала смрт, а урађен је и ЕКГ, све према прописаној процедури. Свједок Г. на главном претресу изјављује и да пацијенткиња Д. није била комуникативна, говорила је неповезано, реченице нису имале смисла, али је имала отворене очи и реаговала погледом. Свједоку Г. је од стране тужиоца предочен Записник о саслушању свједока Р. Г., ОЈТ Ј., број Т22 0 КТ 0014112 20 од 22.02.2022. године, са исказом овог свједока из истраге, а свједок је потврдио свој потпис и сагласио се с изјавом из истраге у којој је рекао да је пацијенткиња лоше изгледала, да је примала терапију и инфузију, те да је другог дана можда била за нијансу боље и да је могла уз помоћ попити мало воде.

Свједок Д.П. на главном претресу изјављује да познаје оптуженог и да су у коректним односима, да је цијели радни вијек радио као виши радиолошки техничар, да се пацијента

Д.Ј. не сјећа. Свједок је објаснио да виши радиолошки техничар у Ј.ској болници ујутро ради само радиографије, а од пола два поподне, кад почиње друга смјена, обавља снимања, асистира на ултразвуку и по потреби учествује у ЦТ дијагностици. Истакао је да радиографије обавља самостално, док на ултразвуку само асистира специјалисти радиологу, помажући при припреми и пријему пацијента. Појашњавајући процедуре, свједок је рекао да пацијенте у радиологију упућује дежурни хирург из пријемне амбуланте, који на полеђини упутнице наводи које дијагностичке процедуре треба обавити, те наводи да радиолошки техничар извршава оно што је наведено, без права да самостално одлучује о претрагама И да налазе читава специјалиста радиолог, који по потреби може тражити додатна снимања ако процијени да је то неопходно. Радиолози, према ријечима свједока, радним данима раде у првој и другој смјени, а дежурства постоје само викендом и празником. На питање о могућности да се унутрашње крварење главе види на РТГ снимку, свједок је навео да се то не може видјети, већ само фрактура, уз напомену да би о томе требало питати специјалисту радиолога. Додао је да постоје правилници о поступању у радиолошкој служби које прописује Министарство и надлежне агенције, али да се не може тачно сјетити њихових назива.

Свједоку П. је од стране тужиоца предочен Записник о саслушању свједока Д.П., ОЈТ Ј., број Т22 0 КТ 0014112 20 од 22.02.2022. године, а свједок је потврдио свој потпис на свим страницама. Након што је тужилац прочитао дио исказа свједока из истраге у којем је навео да ради и РТГ и ултразвук, свједок је објаснио да то није значило да самостално обавља ултразвук, него да у дежурству, кад нема другог особља, помаже докторици радиологу – пали апарат, уводи пацијенте и асистира. Истакао је да је то свакодневна пракса током дежурстава. Такође, по питању изјаве из истраге да се унутрашње крварење може видјети на РТГ-у само ако дође до пробијања мождане овојнице и појаве зрака у лобањи, свједок је рекао да то није у домену техничара, али да теоретски постоји могућност појаве „црне сјене“ услед зрака, што је тада и објаснио. Додао је да радиолог може само посумњати на основу снимка и упутити пацијента на додатне претраге попут ЦТ-а. Свједок П. такође је потврдио истинитост свог исказа из истраге у дијелу у којем наводи да постоји правилник који је тражила Агенција за рад са генераторима јонизујућег зрачења и да правилници постоје у радиолошкој служби.

Вјештак медицинске струке др Веселка Бјелаковић, по занимању лекар специјалиста опште медицине, на главном претресу, приликом образлагања налаза вјештачења (...) на име Д.Ј., КТЦ Бања Лука, број ВКА-719-06/2-1-233-1818/19 од 10.09.2019. године, изјављује да је извршила вјештачење степена (.....) у крви за лице Д.Ј., по наредби Окружног јавног тужилаштва, „Др Младен Стојановић“ П.број ОП-144/19 од 12.09.2019. године, те да је задатак њеног вјештачења био да се у достављеним узорцима крви утврди присуство (....-) у вријеме критичног догађаја. Вјештак додаје и да је у вријеме вјештачења била хзапослена у КТЦ Бањалука, те да су 29.08.2019. године у КТЦ запримљени узорци крви Д.Ј., а анализа је извршена 04.09.2019. године методом гасне хроматографије. У првом узорку, узетом два сата и 50 минута након критичног догађаја, утврђена је концентрација алкохола од 0,01 г/кг (0,01 промил), док у другом узорку, узетом три сата и 50 минута након догађаја, алкохол није утврђен. На основу ових налаза дала је мишљење да се испитаница у тренутку критичног догађаја налазила у тријезном стању. Изјавила је да остаје у потпуности при свом налазу и мишљењу. На питања одбране потврдила је да су анализирана само два узорка крви, без узорка урина, јер је то било у складу с правилником, те да су узорци узети у здравственој установу „Младен Стојановић“ у П. И да је узорке пратио печат здравствене установе и факсимил љекара који је присуствовао узимању крви.

Вјештак Бјелаковић на главном претресу изјављује да према прописима није било потребно доставити урин, јер су два узорка крви узета у размаку од једног часа довољна за поуздано одређивање концентрације алкохола и фазе апсорпције. Потврдила је да је анализа урађена прецизно и потпуно и без налаза урина.

Суд је у цјелости прихватио исказ вјештака медицинске струке др Веселке Бјелаковић, као и њен писани налаз и мишљење вјештачења алкохола у крви на име Д.Ј., КТЦ Бања Лука, број ВКА-719-06/2-1-233-1818/19 од 10.09.2019. године, с обзиром да је вјештак у цјелости и у потпуности одговорила на сва спорна питања, те да њен исказ и писани налаз, који су у међусобној сагласности, нису доведени у питање од стране оптужбе и одбране. На основу исказа вјештака Бјелаковић и њеног писаног налаза и мишљења, суд је утврдио да се оштећена Д.Ј., у вријеме критичног догађаја, налазила у тријезном стању. На основу Наредбе за вјештачење ОЈТ Ј., број ОП-144/19 од 12.09.2019. године, те исказа вјештака Бјелаковића, суд је утврдио да је наведени вјештак вјештачење извршила по наредби Окружног јавног тужилашта у Ј.у.

Вјештак Жељко Каран, специјалиста судске медицине из Завода за судску медицину Републике Српске, на главном претресу изјавио је да је по налогу тужилаштва радио вјештачење у предмету који се односио на несавјесно пружање љекарске помоћи Д. Јакон саобраћајног удеса 25. августа 2019. године, те да је израдио писани налаз и мишљење - Налаз вјештачења ЈЗУ Завод за судску медицину РС, Бања Лука од 22.12.2021. године.

Вјештак Каран даље наводи да је према документацији коју је имао на увид, пацијенткиња, „Др Младен Стојановић“ П. је истог дана након саобраћајног удеса — гдје ју је аутомобил ударио као пјешака — примљена у болницу у Ј.у, да су на пријему су евидентиране само површне повреде: нагњечно-раздерна рана у десном слијепочном предјелу главе и спирални прелом лијеве надлактице. Налаз грудног коша је оцијењен као уредан, а урађен је само ултразвучни преглед трбуха, такође без налаза повреда. Вјештак даље изјављује да је након тога, умјесто да се даље дијагностички обрађује, пацијенткиња је смјештена на (...), јер је у документацији вођена као (.....). Сутрадан, 26. августа, преминула је на одјељењу (...).

Вјештак Каран наводи да је обдукција показала да је пацијенткиња имала тешке и бројне повреде које нису биле дијагностиковане током боравка у болници: преломи костију лобање и јагодичне кости, крварење унутар лобањске шупљине (епидурално и субарахноидално), нагњечења мозга, преломи ребара (серијски, обострани), прелом кључне кости и нагњечења плућа и вишеструке подливе по тијелу, те да је приликом обдукције закључено да је да је смрт била насилна, те да је наступила због оштећења можданих центара и дисајних функција, услед поменутих повреда, а да је узрок смрти директно повезан са саобраћајним удесом.

Вјештак Каран је јасно нагласио да су повреде главе, грудног коша и плућа морале бити уочене да су урађене адекватне дијагностичке претраге, посебно ЦТ главе и грудног коша, као и рендгенски снимак грудног коша. Вјештак изјављује да ништа од тога није урађено, иако се радило о пацијенту из саобраћајног удеса. Вјештак наводи да му није познато каква је организација и какав је протокол у болници у Ј.у, те наводи да му је познато да у Бањалуци приликом пријема пацијента са повредама из саобраћајне незгоде примјењују „протокол за политрауму“, те да се на таквог пацијента примјењују дијагностичке методе снимање ренгеном и ЦТ.

Вјештак изјављује да „право стање пацијенткиње и интензитет повреда нису установљени, па су изостале неопходне терапијске мјере. По његовом мишљењу, пацијенткиња је посматрана кроз призму свог (...) статуса и (...), што је довело до рутинског и површног приступа лијечењу, без сумње на озбиљне тјелесне повреде. Вјештак Каран је нагласио да је ЦТ дијагностика савремена метода за уочавање повреда главе и унутрашњих крварења, док се то не може видјети обичним рендгеном. По његовом мишљењу, да је ЦТ урађен, повреде би биле јасно видљиве и пацијенткиња би сигурно била смјештена у интензивну његу или транспортована у установу вишег ранга (нпр. у Бањалуку). Вјештак наводи да би таквим поступањем љекара шансе за преживљавање биле знатно веће, иако се не може са сигурношћу тврдити да би исход био повољан, тј. да би пацијенткиња преживјела. Такође наводи да приликом збрињавања пацијената није дозвољено да у истим учествују нестручна лица, јер у том случају може доћи до нарушавања здравља пацијента. Вјештак Каран објаснио је да су симптоми које су љекари сматрали знаковима алкохолисаности заправо могли бити посљедица тешке краниоцеребралне трауме — јер повреде главе и алкохолизам дају готово идентичну клиничку слику (збуњеност, дезоријентисаност, нестабилност).

Према мишљењу вјештака Карана, након пријема пацијенткиње у болницу, поступак доктора није био у потпуности у складу са правилима медицинске струке, те да су начињени пропусти у дијагностици и лијечењу пацијенткиње, тј. да нису урађене основне претраге које су стандардни поступак у случајевима политрауме, нарочито ЦТ главе и грудног коша, као ни рендгенски снимак грудног коша. Тиме није омогућено да се установе животно угрожавајуће повреде, па пацијенткиња није добила одговарајући третман нити је смјештена у јединицу интензивне његе, или медицинску установу вишег ранга.

Исказ вјештака медицинске струке Жељка Карана сагласан је са писаним налазом вјештачења ЈЗУ Завод за судску медицину РС, Бања Лука од 22.12.2021. године, а увидом у наредбу за вјештачење ОЈТ Ј., број Т22 0 КТ 0014112 20 од 20.05.2021. године, суд је утврдио да је наведено вјештачење извршено од стране вјештака Карана, као запосленог у ЈЗУ Завод за судску медицину Републике Српске, извршено по наредби Окружног јавног тужилаштва у Ј.у.

Вјештак медицинске струке, подобласт судска медицина др ВEDO Туцо, специјалиста судске медицине, навео је да је у овом предмету сачинио налаз и мишљење од 05.05.2025. године, у вези са узроком смрти, врстом и тежином повреда, као и могућим утицајем љекарског поступања на исход лијечења оштећене Д.Ј.. На главном претресу је изјавио да, на основу комплетне медицинске документације, обдукцијског налаза и извршене анализе, утврђује да у поступању дежурних љекара, укључујући оптуженог др П.С., као и друго присутно медицинско особље, није било пропуста у раду, нити је њихово поступање било супротно правилима медицинске струке, науке и праксе. Навео је да у конкретном случају није утврђено чињење или нечињење које би довело до погоршања здравственог стања пацијентке, нити је такво поступање могло узроковати смрт.

Објашњавајући налаз вјештачења, вјештак је навео да се радило о политрауматизованом пацијенту са тешким повредама главе и грудног коша, које су саме по себи биле такве природе и интензитета да би и поред правовремене дијагностике и предузимања свих терапијских мјера да би, и да су урађене све дијагностичке претраге попут ЦТ-а или магнетне резонанце, могућност преживљавања била врло мала. Додао је да су код пацијентке констатоване контузије мозга, преломи ребара и оштећење плућног

паренхима, те да се на основу таквих повреда може закључити да се радило о повредама опасним по живот, односно о стању које је могло довести до смртог исхода и уз највиши степен љекарске интервенције. Вјештак др Туцо наводи да из доступне документације произлази да су дежурни љекари, укључујући оптуженог, поступали у складу са медицинским правилима — обављен је клинички преглед, урађени су лабораторијски налази и РТГ снимци главе, а љекар је консултовао друге специјалисте. Нагласио је да је оптужени по добијеним информацијама о (...) статусу пацијентике исправно одлучио да се консултује дежурни (...). Вјештак даље наводи да се код пацијената са оваквим политрауматским повредама смрт најчешће дешава унутар 24 до 48 сати, без обзира на предузете мјере, те да би, чак и да је урађен ЦТ грудног коша и главе, то имало искључиво дијагностички значај, без могућности да промијени крајњи исход. На питање одбране, вјештак је додатно образложио да повреде ребара не морају бити видљиве споља и да се не могу утврдити без рендгенског снимања, али да би и у случају да су раније откривене, терапијски приступ остао исти — симптоматски, без могућности хирушког захвата који би спријечио фатални исход. Додао је да су те повреде, према обдукцијском налазу, биле вишекомадне и обостране, што је довело до тешког оштећења плућа и дисајног система, а самим тим и до смрти.

Током унакрсног испитивања од стране тужиоца, вјештак је потврдио да у здравственим установама постоје општи протоколи за збрињавање политрауматизованих пацијената, али да није упознат са њиховим конкретним садржајем у болници Ј.. Додао је да, према његовом мишљењу, у конкретном случају није било објективних клиничких индикација које би захтијевале хитно снимање ЦТ-ом, јер пацијентика није показивала знакове тешке краниоцеребралне повреде, губитка свијести нити поремећаја виталних функција. Вјештак је посебно нагласио значај анамнестичких података које љекар добија приликом пријема пацијента, објашњавајући да је оптужени поступао и у складу с информацијама које су му дали пратећи чланови породице — да је пацијентика (...) — што је утицало на избор дијагностичког приступа и процјену ризика евентуалне примјене анестезије код ЦТ снимања.

Вјештак Туцо изјављује да је смрт Д.Ј. насилна и непосредно узрокована тешким повредама мозга и грудног коша задобијеним у саобраћајној несрећи, док се поступци и одлуке дежурних љекара, укључујући оптуженог др Стојнића, могу оцијенити као професионално оправдани и у складу с правилима медицинске струке, те да они нису допринијели погоршању здравственог стања нити су били у узрочној вези са смртним исходом пацијентике.

Вјештак Туцо кроз цијели свој исказ на главном претресу наводи да је оптужени поступио исправно, пратећи клинички статус пацијентике и резултате доступних анализа и то РТГ главе, ултразвук, лабораторијски налази, витални параметри, те да није самостално доносио одлуке, већ је све рађено у складу са медицинском хијерархијом и стручним стандардима. Вјештак на главном претресу објашњава зашто поједине дијагностичке методе у конкретном случају нису могле бити примјењене, тј. да ЦТ и РТГ грудног коша нису могли бити урађени без јасних клиничких индикација, те да пацијентика није показивала симптоме који би упућивали на тешке унутрашње повреде или губитак свијести. Такође, вјештак Туцо изјављује да приликом употребе ЦТ медицинске дијагностике, пацијент мора да сарађује и да слуша упутства љекара, односно лица које ЦТ снимање, што у конкретном случају није било могуће, због општег стања пацијента, који није могао да слуша и поступа по упутствима, а да би евентуално увођење пацијента у општу анестезију у таквом стању, било ризично по живот истог. Додао је да

се повреде ребара не могу споља препознати и да би се оне евентуално уочиле на РТГ снимку да је урађен, али да то не би промијенило клинички исход јер код вишекомадних обостраних прелома ребара не постоји терапијски поступак који може спријечити смртни исход. На питање браниоца, вјештак је појаснио да би евентуално урађени ЦТ грудног коша имао само дијагностички значај – потврдио би преломе и контузије плућа, али без клиничког ефекта на лијечење и исход.

Након завршеног саслушања вјештака Веде Туце одбрана је у спис уложила његов писани налаз и мишљење од 05.05.2025. године, који је по наредби овог суда од 04.04.2025. године, донешеној на приједлог одбране, израдио наведени вјештак, а који писани налаз и мишљење је у цјелости у сагласности са исказом вјештака датим на главном претресу.

Увидом у Обдукциони записник, ЈЗУ Завод за судску медицину РС, Бања Лука од 29.08.2019. године и фотографије из фотодокументације обдукције, ЈЗУ Завод за судску медицину РС, Бања Лука од 29.08.2019. године, која обдукција је извршена по наредби о обдукцији, ОЈТ Ј., број ОП-144/19 од 29.08.2019. године, суд је утврдио да је смрт оштећене Д.Ј. насилна, те да је наступила услед оштећења за живот важних можданих центара и поремећаја дисања. На основу истих доказа суд је утврдио да је оштећена имала повреде главе у виду прелома костију лобање, крварење изнад тврде и испод меке мождане опне, прелом десне кључне кости, серијски прелом ребара са нагњечинама ткива плућа. Повреде утврђена на основу обдукционог записника у сагласности су и са исказима вјештака медицинске струке др Жељком Караном и др Ведом Туцом, које повреде су потврдили и ови саслушани вјештаци, те које су детаљно описали у својим писаним налазима и мишљењима.

Да су описане повреде посљедица саобраћајне незгоде, тј. да су исте повреда настале у саобраћајној незгоди, дана 25.08.2019. године ок 10.50 часова, суд је утврдио на основу увида у записник о увиђају, ПУ Ј., ПС за БС Ј., број 18-01/6-221.8-И-117/19 од 25.08.2019. године и службену забиљешку о допуни записника о увиђају саобраћајне незгоде, ПУ Ј., ПС за БС Ј., број 18-01/6-221.8-И-117/19 од 27.08.2019. године, те пресуду овог суда бр. 77 0 К 120262 22 К од 02.02.2023. године. Из записника о увиђају утврђено је да су у предметној саобраћајној незгоди учествовали, „Др Младен Стојановић“ П. Ј.В, који је управљао путничким аутомобилом Пасат, те пјешак Д.Ј.. Увидом у наведену пресуду овог суда од 02.02.2023. године утврђено је да је, „Др Младен Стојановић“ П. Ј.В. проглашен кривим да је починио кривично дјело угрожавање јавног саобраћаја из члана 402 ст. 3 у вези са ставом 1 КЗ РС, на штету Д.Ј., у којој саобраћајној незгоди је оштећена, „Др Младен Стојановић“ П. задобила повреде у виду оштећења за живот важних можданих центара и поремећаја дисања због прелома костију лобање, крварења изнад тврде и меке мождане опне, прелома десне кључне кости и серијског прелома ребара са нагњечинама ткива плућа.

Када се налаз обдуцента из обдукционог записник, ЈЗУ Завод за судску медицину РС, Бања Лука од 29.08.2019. године, доведе у везу са записником о увиђају, ПУ Ј., ПС за БС Ј., број 18-01/6-221.8-И-117/19 од 25.08.2019. године и службеном забиљешком о допуни записника о увиђају саобраћајне незгоде, ПУ Ј., ПС за БС Ј., број 18-01/6-221.8-И-117/19 од 27.08.2019. године, а што се изричито и наводи у записнику са обдукције, смрт оштећене Д.Ј. је у узрочно-посљедичној вези са повредама задобијеним у предметној саобраћајној незгоди.

Из обдукционог записника, те исказа вјештака Карана и вјештака Туце, суд је утврдио да код оштећене Д.Ј., приликом дијагностике и лијечења нису установљене повреде: прелом костију лобање, крварење унутар лобањске дупље, нагњечине ткива мозга, прелом кључне кости и серијски прелом ребара са десне стране, што је у складу и са медицинском документацијом Пријава о озљеди на име Д.Ј., ЈЗУ Боница „Др Младен Стојановић“ П., амб.број 8534 од 25.08.2019. године, Налаз и мишљење специјалисте на име Д.Ј., пријемна хируршка амбуланта, ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П., број протокола 01-2019-105708/001789 од 25.08.2019. године, Извјештај о радиолошком прегледу на име Д.Ј., кабинет за УЗВ дијагностику, ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П., број протокола 01-2019-105708/001789 од 25.08.2019. године, Отпусно писмо на име Д.Ј., одјељење (..), ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П., број протокола 01-2019-000450/000450 од 25.08.2019. године и Интерна упутница за консултативно-специјалистичке прегледе на име Д.Ј., ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П., број протокола 450/450 од 25.08.2019. године са налазом специјалисте интерне медицине. Такође суд је на основу увида у претходно наведену медицинску документацију утврдио да је оптужени

Увидом у Налаз и мишљење специјалисте на име Д.Ј., пријемна хируршка амбуланта, ЈЗУ Болница „Др Младен Стојановић“ П., број протокола 01-2019-105708/001789 од 25.08.2019. године суд је утврдио да је оптужени, као љекар који је примио оштећену Д.Ј., Др Младен Стојановић“ П.у хируршкој амбуланти, а који оптужени је по специјалности љекар уролог, утврдио код пацијента Д.Ј. да је абдомен неосјетљив, краниограм уредан, да је урађен РТГ лијеве надлактице и подлактице, и утврђен прелом горње трећине лијеве надлактице и хируршког врата хумеруса, да је оптужени консултовао приправног ортопеда, и констатовао да се због психичког стања пацијенткиње одустаје од оперативног захвата на лијевој надлактици, и да је потребна консултација и преглед дежурног психијатра.

Из свих изведених доказа на главном претресу, а што је уосталом и непосредно између оптужбе и одбране, је слједеће: оштећена Д.Ј. учествовала је као пјешак у саобраћајној незгоди дана 25.08.2025. године, у којој саобраћајној незгоди је задобила пвреде у виду оштећења за живот важних можданих центара и поремећаја дисања због прелома костију лобање, крварења изнад тврде и меке мождане опне, прелома десне кључне кости и серијског прелома ребара са нагњеечинама ткива плућа. Оштећена је санитетским возилом превежена у болницу у Ј.у, гдје ју је као дежурни љекар прегледао оптужени, који је по специјалности урлог, те је исти утврдио да оштећена има повреде прелом горње трећине лијеве надлактице и хируршког врата хумеруса, да је оптужени санирао рану на десном слијепочном дијелу главе, да је урађено РТГ снимање лијеве надлактице и подлактице и РТГ снимање главе, да је оптужени консултовао дежурног ортопеда, да је на његов проједлог извршен ултразвучни преглед органа трбушне шупљине, који је био уредан. Такође је неспорно утврђено да је оштећена била (...) болесник и да су налази крви оштећени били уредни, те да је оптужени као дежурни љекар даље оштећену упутио на одјел (..). На главном претресу је наспорно утврђено и да оптужени приликом лијечења пацијента није извршио РТГ снимање грудног коша и ЦТ снимање главе, те да није упутио пацијента у медицинску установу вишег ранга. Такође је неспорно утврђено да оптужени приликом прегледа пацијента није утврдио повреде у виду оштећења за живот важних можданих центара и поремећаја дисања због прелома костију лобање, крварења изнад тврде и меке мождане опне, прелома десне кључне кости и серијског прелома ребара са нагњеечинама ткива плућа.

Оно што је спорно између оптужбе и одбране је да ли је оптужени приликом пружања медицинске помоћи оштећеној поступао у складу са правилима струке, да ли је услед његовог поступања или непоступања дошло до знатнијег погоршања здравља оштећене, те да ли је смрт оштећене наступила како посљедица поступања или непоступања оптуженог.

Чланом 197 ст. 1 КЗ РС прописано је да кривично дјело несавјесно пружање лекарске помоћи чини лекар који се при пружању лекарске помоћи не придржава правила здравствене струке, па тиме проузрокује знатније погоршање здравственог стања неког лица. Ставом 5. прописан је тежи облик овог кривичног дјела уколико је наступила смрт једног или више лица.

Да би нека радња или нечињење представљало кривичног дјело у смислу КЗ РС, потребно је да се опишу и докажу сви прописани елементи појединог кривичног дјела. Уколико недостаје један од елемената кривичног дјела или уколико један од елемената кривичног дјела није доказан, суд је обавезан да донесе ослобађајућу пресуду.

У конкретном случају за предметно кривично дјело, учинилац мора бити лекар, да се при пружању лекарске помоћи не придржава правила здравствене струке, да тиме проузрокује знатније погоршање здравственог стања неког лица, те да због његовог чињења или нечињења наступи смрт неког лица.

У конкретном случају, након изведених доказа, остало је у сумњи да ли се оптужени придржавао свих правила здравствене струке при лијечењу оштећене. Вјештак медицинске струке др Каран у свом налазу наводи да оптужени у свом поступању према оштећеној није у потпуности поступио по правилима медицинске струке, при том ни вјештак Каран нити тужилаштво не наводе која су то правила медицинске струке која су прекршена. На другој страни вјештак Туцо у свом исказу наводи да је оптужени у потпуности предузео све неопходне прегледе и дијагностике према пацијенту, објашњавајући зашто се поједине дијагностичке метоце, као што је ЦТ дијагностика није могла примијенити у конкретној ситуацији на пацијента оштећену Д.Ј.. Вјештак Туцо даље образлаже зашто оптужени није посумњао на прелом ребара, па наводи да се прелом ребара не може утврдити без РТГ снимања, а да код прелома ребара не морају бити видљиви ванњски симптоми, као што су оток, модрице и слично.

На главном претресу није могло бити утврђено ни да ли је оптужени прекршио евентуално протокол здравствене установе у којој је радио, јер није утврђено ни да ли такав протокол постоји у здравственој установи у којој је оптужени радио као лекар. Предметном оптужницом оптуженом је стављено на терет да је прекршио члан 17 Закона о здравственој заштити (Службени гласник Републике Српске број: 106/2009 и 44/2015), те одредбе члана 2 став 1, 5 и 11 Кодекса медицинске етике и деонтологије Коморе доктора медицине Републике Српске.

Чланом 17 Закона о здравственој заштити прописано је да сваки грађанин има право да здравствену заштиту остварује уз поштовање највишег могућег стандарда људских права и вриједности, односно има право на физички и психички интегритет и на безбједност личности, као и на уважавање његових моралних, културних и религијских убјеђења.

Чланом 2 став 1 Кодекса медицинске етике и деонтологије (Комора доктора медицине Републике Српске бр. 7/3, од 06.06.2003. године), прописано је да добробит болесника за љекара представља прву и основну бригу. Ставом 5 истог члана Кодекса прописано је да

ће љекар предлагати и проводити само оне дијагностичке поступке који су нужни за поуздану дијагнозу, те само оно лијечење које је у складу с провјереним стандардима савремене медицинске науке. Ставом 11 истог члана Кодекса прописано је да ако потребе лијечења болесника прелазе љекарове могућности, знање или вјештине, он ће се побринути да болесника преда на лијечење другом љекару, који такве услове може остварити. Ако сам болесник исто затражи, предаће га на лијечење другом љекару. Уколико љекар процијени да су му у бризи за болесника потребни стручни савјети других љекара, предложиће сазивање љекарског конзилијума.

Из наведених одредби, а чије кршење се оптуженом ставља на терет, у недостатку правила прописаних од стране здравствене установе у којој је оптужени радио, суд не може закључити да ли је обавеза оптуженог била да пацијента упути у медицинску установу вишег ранга, да примјени дијагностичке методе ЦТ снимања, те да поред РТГ снимања главе и руке изврши и снимање грудног коша..

Одговоре на ова питања дају вјештаци медицинске струке др Каран и др Туцо. Вјештак Каран у свом налазу и свом исказу на главном претресу наводи да је оптужени пропустио да изврши ЦТ снимање главе и мозга и РТГ снимање грудног коша оштећене, наконг чега би се видјеле тешке повреде главе и грудног коша, које је оптужени пропустио идентификовати. Такође наводи да је оптужени пропустио да оштећену упути у медицинску установу вишег ранга, те да ју је погрешно упутио на одјељење (..). Притоме, вјештак Каран не наводи која су то правила струке прекршена, те наводи примјер УКЦ Бањалука и да се у овој здравственој установи приликом пријема сваког пацијента са вишеструким повредама насталим у саобраћајној незгоди врши ЦТ снимање, те да постоји и прописан протокол у оваквим ситуацијама. Вјештак Каран такође одговара да му није познато да такав протокол постоји у болници у Ј.у, гдје је био запослен оптужени.

Са друге стране, вјештак Туцо у свом налазу наводи да је оптужени у свему поступио према правилима струке. Вјештак Туцо образлажући своје мишљење да је оптужени поступио по правилима струке објашњава зашто код пацијента са повредама и стањем у каквом је била оштећена Д.Ј., није могуће примијенити дијагностичку методу ЦТ снимања – јер пацијент није био у стању да сарађује, а увођење у општу анестезију је представљао ризик за живот пацијента, те да пацијентка није показивала знакове тешке краниocereбралне повреде, губитка свијести нити поремећаја виталних функција. Вјештак Туцо даље изјављује да се прелом ребара не може утврдити без РТГ снимања, али да у конкретном случају није било индикација да се врши РТГ грудног коша, јер није било видљивих повреда у том предјелу. У коначности, вјештак Туцо свој закључак да је оптужени поступао по правилима струке када је пацијента упутио на (...) образлаже тиме да је то било оправдано, јер је оптужени имао податке да је пацијент (...), те имајући у виду да су налази крви и ултразвучно снимање органа трбушне шупљине били уредни, а да су тада уочене повреде од стране оптуженог биле саниране, те да се оптужени консултовао и са другим љекарима.

Имајући у виду оваква образложења оба вјештака, са једне стране вјештака Туце који даје конкретна и логична објашњења за поступање оптуженог, те са друге стране објашњење вјештака Карана који наводи да је оптужени прекршио протокол и правила струке, при том не наводећи која су то правила, те позивајући се на протокол друге здравствене установе, не објашњавајући како тренутно стање пацијента утиче на могућност примјене ЦТ дијегностике, суд је код утврђивања чињенице да ли је оптужени поступао по правилима струке прихватио образложење вјештшака Туце, док у том дијелу

није прихватио налаз и образложење вјештака Карана. У погледу ове битне чињенице која чини обиљежје предметног кривичног дјела, у најповољнијем случају за оптужбу, чињеница да ли је оптужени поступао по правилима струке остала је у сумњи, а суд је у том случају у обавези да примијени начело из члана 3 ст. 2 ЗКП РС да се у случају сумње у доказаност чињеница које чине обиљежја кривичног дјела одлука доноси на начин који је повољнији за оптуженог.

Без обзира на претходно наведено у вези поступања или непоступања оптуженог приликом пружања љекарске помоћи оштећеној, један од битних елемената кривичног дјела несавјесно пружање љекарске помоћи из члана 197 КЗ РС, јесте да услед не придржавања правила здравствене струке при пружању љекарске помоћи дође до знатнијег погоршања здравственог стања неког лица, па да услед тога наступи и смрт тог лица. Имајући у виду да је оштећена претрпела веома тешке повреде у саобраћајној незгоди, тужилаштво није доказало да је код оштећене Д.Ј., услед евентуално погрешног поступања оптуженог приликом пружања љекарске помоћи, дошло до знатнијег погоршања здравственог стања, а поготово није доказано да је смрт оштећене, као битан елемент кривичног дјела из члана 197 ст. 5 КЗ РС, последица поступања или непоступања оптуженог.

Нити вјештак медицинске струке др Каран, нити др Туцо, вјештак исте струке, у својим писаним налазима, као ни у својим исказима, нису потврдили да је смрт оштећење последица понашања оптуженог. Вјештак Туцо то ирзичито негира, док вјештак Каран изјављује да би смјештање пацијенткиње у јединису за интензивно лијечење или упућивање у медицинску установу вишег ранга, повећало могућност преживљавања, али не може тврдити да би оштећена и приликом таквог поступања преживјела. Када се у обзир узму искази вјештеца Туце и Карана који се односе на узрок смрти оштећене, те када се искази и налази ових вјештака доведу у везу са налазима обдуцента из обдукционог записника од 29.08.2019. године, гдје се изричито наводи да је смрт Д.Ј. у узрочно-посљедиочној вези са повредама задобијеним у саобраћајној незгоди, да је смрт била насилна, те да је наступила због оштећења можданих центара и дисајних функција, услед поменутих повреда, суд изван сваке разумне сумње закључује да поступање или непоступање оптуженог не може да се доведе у везу са чињеницом да је оштећена преминула, тј. суд закључује, на основу исказа оба вјештака, те налаза обдуцента, да је смрт оштећене, као један од битних елемената предметног кривичног дјела, у узрочно-посљедиочној вези са повредама задобијеним у саобраћајној која десица истог дана, а не са поступањем или непоступањем оптуженог. Вјештак Каран изјављује да би, и да је оптужени предузео све дијагностичке методе које су по његовом мишљењу биле потребне, и да су правилно утврђене све повреде на оштећеној, те да је иста и упућена у другу здравствену установу, повећале шансе за преживљавање оштећене, а не да би и преживјела, док вјештак Туцо изјављује да би у том случају шансе за преживљавање опет биле минималне, из чега су не може закључити да је спрт последица радњи или пропуштања оптуженог, већ да је смрт оштећене последица тешких и по живот опасних повреда задобијених у саобраћајној незгоди.

Треба напоменути и то да су оба вјештака медицинске струке – Каран и Туцо, сагласни су да није дозвољено да нестручна лица пружају помоћ у здравственој установи при лијечењу пацијента, нити да врше транспорт истог, те да због тога може да дође до погоршања здравственог стања пацијента. На главном претресу суд је утврдио да је приликом пружања медицинске помоћи оштећеној учествовало и немедицинско особље, конкретно супруга Ђ. Ј., те приликом преноса пацијента на одјел (..) учествовали су

полицијски службеник и брат оштећена Ђ.Ј. . Услјед оваквог поступања такође је могло да дође до погоршања здравственог стања пацијента. Међутим, оптужба није извела нити један доказ који би указивао да је услед чињења или нечињења оптуженог наступило знатније погоршање здравља. За конкретно кривично дјело није довољно чак ни да услед поступања или непоступања љекара дође до погоршања здравља, већ је потребно да је наступило значајно погоршање здравља, па и смрт пацијента.

С обзиром на наведено, имјући у виду тежину и озбиљност повреда које је оштећена задобила у саобраћајној незгоди, а које су описане у чињеничном дијелу оптужнице, а које нису ни биле спорне на главном претресу, те да се нити из једног доказа, како појединачно, тако ни када се доведу у међусобну везу, не може утврдити да је смрт оштећене проузрокована чињењем или нечињењем оптуженог, суд закључује да Окружно јавно тужилаштво, „Др Младен Стојановић“ П. није изван сваке разумне сумње доказало да је оптужени починио кривично дјело несавјесно пружање љекарске помоћи из члана 197 ст. 5 у вези са ст. 1 и 3 КЗ РС, те је суд донио пресуду којом оптуженог ослобађа од одговорности за кривичног дјело које му се ставља на терет, а на основу одредбе члана 298 тачка в) ЗКП РС, како је то наведено у изреци ове пресуде.

Одлуку о имовинскоправном захтјеву суд је донио на основу члана 108 ст. 4 ЗКП РС, а имајући у виду да је оптужени ослобођен од оптужбе.

Одлука о трошковима кривичног поступка темељи се на одредби члана 100 став 1 ЗКП РС, којом је прописано да када суд донесе пресуду којом се оптужени ослобађа од оптужбе трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Записничар
Маријана Јокић

Предсједник вијећа
судија, Зоран Милојица

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Окружном суду Ј., путем овог суда, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.